

52477

I

Mag. St. Dr.

P

commentary do nauzenia się abec-
dła, sylabizowania i. d. spowa-
domy. warsz. 1782.

ELEMENTARZ

DO NAUCZENIA SIĘ

A B C A D Ł A,

SYLABIZOWANIA, i CZYTANIA,

KU WYGODZIE

SZKOŁ PARAFIALNYCH

SPORZĄDZONY.

Ex libris Joannis Hachm
W WARSZAWIE.

✠ ————— ✠
W Drukarni XX. Missyonarzów,
Roku Panskiego 1782.

E. 84, 40

gramm. 1045,

Starano się w téy Xiążeczce przepisać sposób nauczania się Abecadła, Sylabizowania, i czytania, któryby był równie śnadny, iak gruntowny.

Wydane także są oprócz téy Xiążeczki inne dwie, iedna z nauką Katechizmu małego, a druga z obszerniejszym, służące do wydoskonalenia dalszego Dzieci w nauce Chrześciańskiej.

XX (3) XX

WTRAZENIE, CZYLI KRESLENIE.

Malych, i wielkich Liter w druku, i w pisaniu nie tak w porządku Abecadła zwyczajnie po sobie kładą się, ale iak do siebie według właściwego kształtu są nayspodobniejsze, i iak z tego przystosowanego podobieństwa uczącym się czytać, i pisać, nayłatwiej rozróżnawac i wrażac się na myśli daia.

Małe drukowane Litery według wyrażonego porządku.

irt, unóm, vywxzzz, ss, cc, eee, oóg, aaa, dqb, lthk, ff.

Małe pisane Litery.

ir, nóm, uuo, cc, eeg, oo, ada, qg, xzzz, ky
plltbhdffs.

Wielkie drukowane Litery.

ILLFEET, PBD, RK, CGO
QUH, AANVWMXYZ

Wielkie pisane Litery.

COGEFLDLSTBAJHK
NMQRQUVWXYZ

Co do śnadniejszego ieszcze poznania różności, lub podobieństwa między sobą Liter, kładą się w przydadku na karcie pod Tytułem (Pierwszy gatunek Liter Polskich Łacińskich, i tam daley) na ten koniec dokładniejszy ieszcze objaśnienia.

Litery Abecadla według porządku iak zwyczajnie po sobie następuią,

Mate drukowane Litery według tegoż porządku.

a ā b c ć d e ē f g h i k l m n ń o ó p q r s ś
t u v w x y z ź ż.

Mate pisane Litery.

a ā b c ć d e ē f g h i k l m n ń o ó p q r s ś t u
v w x y z ź ż.

Wielkie drukowane Litery.

A B C D E F G H I K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z.

Wielkie pisane Litery.

A B C D E F G H I K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z.

I. Te wszystkie podkreślone Litery w wyżej położonych rzędach są to pojedyncze głosne Litery, albo samogłoski (Vocales zwane). Jone zaś są to pojedyncze spół-brzmiące Litery, czyli spół-głoski (Consonantes zwane).

II. W Łacińskim Abecadle (w którym Litery są iedne, co i w Polskim) nie masz Liter q, ē, ī, a w Polskim nie masz q, bo tę zastępuje Litera k. Łacińskie zaś v. znaczy nasze w. np. quivis.

III.

III. Reguly, y przepisy, które dla Nauczycielow uczących czytać Dzieci naypożyteczniej służą, co do poznania liter, syllabizowania, y samego czytania, obacz na Karcie pod Tytułem *Przepisy* względem niektórych wyrazów &c.

Złączone dwie samogłoski (czyli Dyphtong, albo Dyphtongus) albo Dwugłoski, Trzygłoski są następujące.

Dwugłoski, ia, ie, iy, io, iu, ay, ey, iy, oy, uy, Trzygłoski, np. iay.

A dwie złączone spółgłoski, są te.

Bl, bn, br, ch, cn, cz, db, dl, dn, dr, dz, fl, fa, Fr, gd, mn, pl, pn, pr, pt, rz, sk, gl, gn, gr, Kl, kn, kr, kw, fl, fn, fm, ft, fp, fz, fcz, tl, Tl, tn, tr, tw, wn, wfl, zd, zl.

Przykłady tych złączonych Liter w przywiedzionych słowach (w których się one znajdują) są co do samogłosek na karcie 37. A co do spółgłosek na karcie 39. wypisane,

Znamiona Pisarskie (Notæ Orthographicae)

Znamiona, które się kładą po Literach.

Comma przecinek, albo znak małego przestanku w wymawianiu.

Media Nota, czyli średnik, znak przestanku większego.

A 3

Duo puncta, czyli dwukropek, znak także przestanku największego.

Periodus, albo kropka, znak przestanku największego.

Exclamatio, czyli znak wykrzyknienia.

Interrogatio, czyli znak pytania.

Custos, czyli znak łączenia.

Cudzy-słów, albo cudzy-mów, czyli znak słów cudzych; w piśmie włożonych.

Parenthesis, albo nawias, znak wymówienia niższym tonem, co między Lafeczki włożono bywa.

Odsyłacz, znak położonego na boku lub na dole przypisu, do którego Czytelnik odsyłany bywa.

Paragaphus, albo znak oddzielający części mowy iedne od drugich.

Powtórznik, czyli znak powtarzania, bógdzie się tenże osobliwie w Pieśniach kładzie, tam trzeba słowo, a nawet czasem i całą strofę powtórzyć.

Zna-

Znamiona, które się kładą na Literach.

Znamie prawe.

To jest od prawy ku lewey ręce nad samogłoskami á, é, znaczy otwarte, i pełnemi ustami ich wymawianie, położone zaś nad spółgłoskami é, ú, í, ź, znaczy miękkie, czyli pieczęste, ich, wymawianie np. Koń, Kość, Kaźń.

Znamie lewe.

To jest od lewey ku prawey ręce położone nad ó znaczy, że tę spółgłoskę grubiej mówić trzeba, przystępując trochę ku u, np. Bóg, piszek, iednak niektórzy Bóg z prawym znamieniem.

Przycisk.

Znak wymawiania z przyciskiem spółgłoski ź, np. kaź.

Liczba Rzymska, czyli iak inaczej mówią
Kościelna, położona wraz z tą, którą
u nas pospolicie używają.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.
8.	9.	10.	11.	12.	13.	20.
VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	XIII.	XX.
30.	40.	50.	60.	90.	100.	101.
XXX.	XL.	L.	LX.	XC.	C.	CI.
500.	1000.					
D.	M.					

Liczba Roku np. 1782. MDCCLXXXII.

Zło-

Złożone w swych przyzwyczajonych sposobach
Litery zowią się Syllaby, i iest ich sześć
gatunków.

1. Rodzay czyli gatunek Syllab iest, kiedy się po-
czynają od spółgłosek, a kończą na samo-
głoskach.

Ba	be	bi	bo	bu	bay	boy
Ca	ce	ci	co	cu		cy
Da	de	di	do	du	day	dy
Fa	fe	fi	fo	fu		
Ga	ge	gi	go	gu	gay	gie
Ha	he	hi	ho	hu	hay	hie
Ja	je	ji	jo	ju	jay	jey
Ka	ke	ki	ko	ku	kay	kie
La	le	li	lo	lu		ley
Ma	me	mi	mo	mu	may	mey
Na	ne	ni	no	nu	nay	nie
Pa	pe	pi	po	pu		pie
Kwa	kwe	kwi	kwo	kwu		kwie
Ra	re	ri	ro	ru	ray	rey
Sa	se	si	so	su		soy
Sta	ste	sti	sto	stu	stay	stoy
Ta	te	ti	to	tu	tay	tey
Va	ve	vi	vo	vu		
Wa	we	wi	wo	wu	way	woy
Xa	xe	xi	xo	xu	xią	xię
Za	ze	zi	zo	zu	zay	zie.

Nie-

Niektóre słowa, dla pokazania w nich rodzaju
się w Syllabizowaniu słów trudniejszych

Be-ty-a	be-ty-al-ski	ber-to
Ce-bu-la	ce-gła	ce-gła-ny
Do-sto-ień-stwo	do-bro-dziéy-ka	do-bra
Fu-ra	Fran-cuz-ka	fra-su-nek
Ga-da-nie	ga-ląz-ka	go-dzi-na
Ha-mo-wa-nie	Het-mań-stwo	hoł-du-ię
Ja-ie-czni-ca	ia-go-da	ia-do-wi-ty
Ka-dzi-dło	kacz-ka	ka-lu-ża
Ła-chma-ny	ła-ci-na	ła-ka
Ma-la	mi-ło-sier-dzie	Ma-tu-nia
Na-mo-wa	nę-dza	nie-bo-żąt-ko
Peł-nia	per-ła	pie-rzy-na
Kwar-tal	kwa-dra	kwar-ta
Ra-na	ró-ża	ry-ba
Su-mie-nie	sa-dzaw-ká	sa-mo-
To-po-ła	to-po-rzy-sko	tor-ba
Fe-bra	frasz-ka	fi-gar-nia
Wo-da	wa-pno	war-ga
Za-ba-wa	ża-ba	żab-ka

Rozmaite

Ewa, Sara, Marya, Elżbieta, Dorota, Lu-
ryasz, Sodoma, Samarya, Galilea,

Wypis niektórych krótkich wyrazów i nauk

Bóg jest ieden,

On Niebo, Ziemię, i wszystko stworzył
Bóg jest Sędzia sprawiedliwy, który dobre
albo też w czasie dalszym, w tym, lub w

picuszego Syllab tudzież i dla ćwiczenia
kładą się.

becz-ka	bay-ka	
ce-gła-ty		
do-mo stwo		
fo-ry-tu-ię		
gar-dzę		
hu kam		
ja-błon-ka		
ka-pu-śta		
ła-sy	le-kar-stwo	li-ty
ma-lo-wa-nie		
na-zwi-sko		
pest-ka	pe-to	
kwe-śta		
ray-ca	ru-sze-nie	
chwal-ca		
to-nia		
fu-tro		
wa-rzę-cha		
za-chwy-ce-nie		

Imiona.

cya, Jeremiaśz, Ozeasz, Jonasz, Záchas-
Jerycho, Niniwe, Babilonia

dla ćwiczenia dzieci w czytaniu początkowym.

i wszystkim rządzi.
nadgradza, a złe karze, albo teraz zaraz,
przyzłym życiu.

II. Rodzay Syllab poczynających się od fa-

Ab	eb	ib	ob
Ac, ach	ec, ech,	ic, ich	oc, och
Ad	ed	id	od
Af	ef	if	of
Ag	eg	ig	og
Ak	ek	ik	ok
Al	el	il	ol
Am	em	im	om
An	en	in	on
Ap	ep	ip	op
Ar	er	ir	or
As	es	is	os
At	et	it	ot
Aw	ew	iw	ow
Ax	ex	ix	ox
Acz	ecz	icz	ocz

Niektóre słowa dla pokazania drugiego ro-
Syllabizowaniu kładą się.

Aż,	on	ów,
I-glarz,	ję-zyk,	iad,
Od-pór,	o-gień,	o-boz,
O-cet,	ol brzym,	o-błok,
U-pór,	u-cisk,	u-fność,
U-myśl,	u-klon,	u-puść,

Różne

Ismael, Samuel, Izrael, Joel, Goliat, Jo-
Urszula, Antonina.

mogłosków, a kończących na spółgłoskach.

ub	aub	ayb
uc, uch	ayc	
ud	ayd	
uf	auf	ayf
ug	ieg	aig
uk	ask	ilk
ul	aul	ayl
um	aym	eym
un	ayn	ein
up	ayp	eph
ur	iar	ier
us	aus	ays
ut	ayt	az
uw	auw	ayw
ux	aux	ex
ucz	ycz	arcz

działu Syllab, i dla dalszego ćwiczenia się w

ul,	iuż,	
iak,	in-ka-ust,	ie-den,
o-szuft,	o-braz,	
o-krag,		
u-rząd,		

Imiona.

ab, Moab, Joasz, Otto, Jerzy, Anna;

Wypis niektórych krótkich wyrazów i nauk dla

W Bogu są trzy Osoby: Ociec, Syn, i
 1stus będąc Bogiem, i Człowiekiem naro-
 Dusza ludzka nieśmiertelna, a ciało lubo
 Są powszechny.

III. Rodzay Sylab, które mają na porzą-
 mogłoski, a te które tu się kładą czynią razem

Bat	bót	bok
Cud	cel	cug
Dąb	dym	dług
Fuk	Flak	
Gęś	gil	głog
Hak	huk	
Jad	iak	Jan
Kur	koń	koł
Ład	łag	lep
Maz	mak	miód
Nać	nic	nić
Pal	pek	plot
Kwas	kwit	kwik
Rak	rod	róg
Sad	for	fól
Tom	toń	Tur
Wał	wąż	wóz
War	was	wet
Xiadz		
Zak	zad	żał

ćwiczenia dzieci w czytaniu początkowym.

Duch Święty. A druga Osoba JEZUS Chry-
 dził się z Maryi Panny.
 Śmiertelne Zmartwychwstanie przecię na

tku, i na końcu spółgłoski, a we środku sa-
 i słowa jednosyllabne.

bót	bór	byk
ciąg	cal	
dłoń	dół	dom
głos	giez	guz
jaś		
kiel	kot	kir
lez	leb	lew
mam	moc	
nos	nóż	nuż
plug	pot	pan
kwiat		
rok	rów	ryż
sok	sęp	sęk
tor	ten	tył
wół	wór	wię
Wóyt	włos	wab
zar	zab	zyd.

Jne jeszcze do tego syllabizowania służące

Krzyk, Kurczak, Kuchmistrz, kunszt,
Grzech, grzyb, grzybek, grzmot, grob,

Rozmaite

Xantes, Xerxes, Nemrod, Marek, Jan,
Ludwik, Henryk, Wilhelm, Konrad, Ja-
Kraków, Warszawa, Berlin, Ryga, Gdańsk,

Wypis niektórych wyrazów i nauk dla ćwicze-

Trzeba Chrześcianinowi umieć skład Apo-
nielskie, dzieśięć Przykazań Bożych, i
Kochay Pana Boga twego z całego serca, i
iako siebie samego.

Co niechcesz, aby ci czyniono, to ty in-
ci czyniono, to i ty innym czyn.

IV. Rodzay Syllab, które się kończą na dwóch,
du w tymże sposobie od iakich się, i wielu
też i słowa jednosyllabne.

arb,	arg	elzcz
Skarb	targ,	deszcz,
tak	ierz	obr
Ptak,	zwierz,	dobr,
arłz	est	icz
Marłz,	chrzeł,	bicz,
acz	edł	ył
Tkacz,	szedł,	zmył,
arśc	ers	ierp
Garł,	Pers,	sierp,

słowa,

słowa.
kształt,
groch.

Jmiona,

dwiga, Ester.
Wrocław.

nia dzieci w czytaniu.

śbłski, Modlitwę Pańską, Pozdrowienie A-
pięć Kościelnych, i siedm Sakramentów.
z całej duszy twoiej, a bliźniego twego

nym nie czyn, i znowu: co chcesz żeby

albo więcej spółgłoskach, nie mając wzglę-
liter poczynają, a te które się tu kładą, czynią-

ich	odz	usz
Mnich,	wodz,	kułz,
azd	olz	elrm
gniazd,	kołz,	chelm,
ęśc	ośc	unt
pięśc,	kośc,	funt,
odż	ieñ	yśl
chodż,	dzień,	myśl,
iedm	urcz	ach
sedm,	kurcz,	strach,

B

ieśñ

ieśń	ięć	astr
Pieśń,	pięć,	plaśr,
art	ynsz	uofzt
Czart,	czynsz,	kunſzt
arć	elc	iech
Barć,	śmclc,	śmiech,
acz	ierć	iedz
Płacz,	śmierć,	hedz,
aſk	iecz	erdź
Wrzaſk,	miecz,	żerdź,
aſtr	iądz	art
Plaſtr,	Xiądz,	wart,
aſzcz	ecz	ieprz
Płaſzcz,	precz,	pieprz.
arp	erz	obr
Karp,	perz,	bobr,
art	arm	ech
Chart,	karm,	Czech,
aſń	aźń	arz
Bań,	kaźń,	twarz,

Wypis niektórych krótkich nauk dla ćwicze-

Czcic powinniśmy Pana Boga, i Jego
ców i ich się w miłości bać, iako i wſzy-
czy krzywdy nie czynić.

ię	eść	ilk
pić,	szczę,	wilk,
as	olc	
czar,	żółc.	
ark	unt	
kark,	grunt,	
och	ubr	
groch,	żubr,	
oſk	uch	yſk
wofk,	ſuch,	zysk,
aſzt	edź	oſt
maſzt,	śledź,	moſt,
on	uſzcz	uſk
ſzron,	bluſzcz,	pluſk,
ark	yſz	
kark,	myſz,	
oźdź	iech	
goźdź,	miech,	
oź	ycz	
młodź,	ſmycz,	

nia dzieci w czytaniu początkowym.

święte wielbić Imię. Oraz kochać Rodzi-
ſkich ſtarſzych; a nikomu w żadney rzo-

V. Rodzay syllab, które się poczynają od
względę w tymże sposobie, na iakich się
kładą, czynią też i słowa jednosylabne.

Blak	bład	blech
Chrzan	chuć	czołn
Drab	drag	drozd
Frant	flis	frakt
Grad	gracz	gbur
Kray	krzak	kmoir
Lwów	lgnę	lkam
Miza	mlecza	młyn
Pręt	płon	płon
Rzym	rzecz	rzne
Struś	stal	sklep
Tracz	trwam	tron
Włoch	wrog	wrzos
Zbieg	zgielk	zgon

Różne

Chrystus, Kleofas, Grzegorz, Franci-
Prusy, Praga, Drezno, Kroacya.

Niektóre do czytania

Panew, złotousty, Radny Pan, Samowła-
paw, wonne ziele, mile pienia, pewna

dwóch, albo więcej spółgłosek nie mając
i wielu literach kończą, i te które się tu

brzeg	broń	
clo	część	chrzcze
druk	dzwon	dług
frukt		
grzech	grzmot	
klucz	krzyż	kres
mroz	młot	ślod
plot	proch	plug
sprzet	staw	strak
trosk	trup	
wrzod	wnuk	wnet
złoc		

Imiona.

szek.

Słowa:

dny, Siwy koń, wielki strumień, piękny
wiara.

Wypis niektórych nauk dla ćwiczenia dzieci w czytaniu początkowym.

Jeżeli kto chce żyć świętobliwie, niechay Chrystusa naśladować; niech się uczy od niego, że jest cichy, i pokornego serca.

Kochajcie nieprzyjaciół swoje, i dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, i módlcie się za tych, którzy was prześladowają i złość wam wyrządzają, bo tak Chrystus przykazuje.

VI. Rodzay syllob, które i na początku, i na końcu mają dwie lub więcej spółgłosek, iak tu się kładą,

Drzesz, strych, szczwacz, wszerz, kradł, młódź, lżesz, lsknać, grzech, chrześć, chrzstem, gwałt, tłuszc, szerc, schudł, tchórz, Włoch.

Wy-

Wypis niektórych wyrazów i nauk dla ćwiczenia dzieci w czytaniu początkowym.

Są także istotne powinności Chrześciani, aby łaknących nakarmić, pragnących napoić, nagich przyodziać, podróżnych potrzebnych w dom przyjąć, więźniów pocieszyć, chorych nawiedzać, umarłych grzebać, występnych karać, nieumiejętnych nauczyć, błędnym dobrą dać radę, Boga o zbawienie bliźnich prosić, smutnych cieszyć,

B 4

Syl-

Syllaby z wyżej położonych sześciu gatunków, a nayszczególniej dla większej nauki w następującym ułożeniu zebrane.

Ba	bark	barszcz	bank
	bankierz		
Be	bek	bękart	bąk
	brnę		
Bie	bieg	biegun	biegunka
Bo	bob	bobr	bór
	börg		
Bu	bukłzpan	burmistrz	burfztyn
Ca	cal	całość	chrap
	chróft	chrapam	
Ce	cena	cetnar	cel
	celnik	cepy	
Ci	cichy	ciąg	ciągły
Co	córka	córeczka	coroczny
Cu	cud	cudotwórca	cugiel
Da	dar	darn	daremno
De	dech	defekt	dbanie
Do	dół	dołeczek	dolny
	dom	domowy	dómnownik
Du	duch	duchowny	dufam.

ków dla lepszego jeszcze w sylabizowaniu łacińskim w czytaniu, i słów wymawianiu łacińskim.

Bra	brat	brak	brakuiesz
Bre	brew	brwisty	brodacz
Bry	brykam	brytan	
Bro	brzoza	brzoft	brzuch
Bru	bruk	brukarz	brudzę
Bla	blacha	blacharz	blask
Ble	blech	blednieję	
Bli	bliski	bliskość	bliźny
Blo	bloch	blona	blonka
Bley	bleywas		
Cha	chart	chalupa	chaldeczyk
Che	chetliwy	chedogi	chlew
Chrze	chrzeft	chrzeiny	chrześna
Chlo	chłop	chłopczyk	
Ckli	ckliwy	ckliwość	
Cia	ciało	ciafto	ciafno
Cie	ciele	cielatko	cieleśnik
Dra	drab	drabant	drabka
Dre	drelich	drewno	drgam
Drze	drzewo	drzewisty	drzwiczki
Dro	droga	drobiazg	dróp
Dru	druk	drukarz	drukarnia.

Fa	fara	fariski	farba
Fi	farbiarz	farbuie	fartuch
	figa	figarnia	figowy
	figiel	figlarz	
Fo	folwark	folusz	
Fu	fuk	fukam	fukliwy
	fuzya		

Ga	gać	gach	gadliwy
Gę	gęba	gęś	
Gie	giermek		
Go	gody	godownik	goduię
Gu	gusz	guzikarz	

Ha	hak	haczyk
Hc	heban	Henryk
Hi	historya	

Fla	flanela	flamanczyk	flaszka
Fle	flet	fleytuch	
Fli	flis	flifowka	
Flo	Florencya	Florenczyk	
Fu	fura	furman	futro
Fra	fraszka	Francuz	
Fry	Fryderyk	fryzuię	
For	förtka	forteca	
Fru	frukta		
Fun	fundusz	funt	

Gla	glanc	glancowny	glancuię
Gle	gleyt		
Głę	głębia	głębokość	
Gli	glin	gliniany	
Glo	glob	glód	głos
Glu	gluch	gluchota	glupi
	gluszec		

Gna	gna	gnat	
Gra	grabie	graca	grad
	gracz		
Gre	Grek	Greczyn	grieczny
Gru	grubianin	grubość	gruda

Ho	hoyność	hold	holdownik
Hu	huk	huta	
Ka	kaczka		
Kę	kęs	kepa	kędzior
Ki	kiśzka	kibić	kiy
Kie	kielich	kiedy	kieruie
Ko	koza	kożuch	koziol
Ku	kubek	kubel	

La	lato	las	laska
Le	lew	lwica	len
Li	list	lichwiarz	lichtarz
	lichy		
Lo	lot	lotny	los
Lu	lubo	lud	ludzki

Kla	klacz	klasztór	
Kle	kley	kleię	kleynot
Kli	kliwia	klin	kliniaſty
Klo	kloc	klon	klóſty
Klu	klucz	kluię	klufak
Kne	knebel		
Kni	kniewa		
Kno	knot	knowanie	
Knu	knuię		
Kra	kramarz	kramnica	
Kre	krewny	krewkość	kreda
Krtu	krtuszenie	krtuſzę ſię	
Kro	Król	kroieſtwo	
Kru	kruk	kruczość	
Kwa	kwadrans	kwartał	kwaśny
Kwe	kweſta	kweſtarz	
Kwi	kwiczol	kwilę	kwiat
Kwo	kwokam	kwoka	

Ma	maść	macocha	
Me	mech		
Mi	mily	miedź	miech
Mo	moc	mocny	modarz
Mu	mularz	mur	murować
Na	nad	nader	nadzieia
Ne	nerka		
Ni	niby	nigdy	niczego
No	noc	nocny	nowy
Nu	nurek	nurt	nurzenie
Pa	pacha	pachne	
Pe	pełen	pel	
Pi	pić	picie	
Po	pobór	pobożność	pobożny
Pu	puder	pudło	puhacz

Pcha	pcham	pchanie	pchła
Prza	przasny	prządka	
Prze	przebaczam	prześcieradło	
Przo	przodek	przodkowie	
Pszcz	pszczoła	pszczelnik	
Pfal	psalmista	psalterz	
Pfi	psiarnia	psisko	
Pta	ptak	ptasznik	ptaszęta
Pfo	psota	psotliwie	
Pftra	pstry	psąg	psrocizna
Pry	pryskam	pryszcz	prypeć
Pla	plask	plastr	plama
Pal	palma	paliowy	pallusz
Ple	Pleban	pleśń	pleśz
Pli	plisz	pliszka	plika
Plo	plot	plóciennik	plomień
Plu	pluskwa		

Ra	rano	ranny	
Re	refzta		
Ro	róża	ród	
Ru	ruda	rudnik	ruta
Ry	rys	ryż	rycerz
Sa	sad	sadło	sadowy
Se	fen	senat	sędziwy
Si	sidle	sidło	silny
So	sol	solniczka	sołomeniak
Su	sam	summa	sumienie

Plwa	plwacz	Prorok	probierz
Pro	proch	prum	
Pru	Prusak		

szcza	szczaw	szczawik	
szcze	szczekacz	szczerość	szczęście
	szczerk	szczyba	
szczwa	szczwacz	szczwany	
śla	śląd	ślak	
śle	śledź	śledziona	

Sło	śłoń	śłońce	ślonina
Smro	śmród	śmrodliwy	
Smie	śmiech	śmierć	śmietana
Smo	śmok	śmole	śmola
Smu	śmug	śmutek	śmuk
Spa	śnadnie	śnadowy	

Śnie	śnieg	śnieżny	śnieguły
Szni	fznicerz	fznicerstwo	
Szko	fzkoda	fzkoła	fzkopiec
Sznu	fznur	fznurek	fznuruię
Szpa	fzpak	fzparagi	fzpanolet
Szro	fzrót	fzrótować	
Szta	fztaba		
Szwa	fzwaczka	fzwagier	fzwany
Szwe	Szwed	Szwecya	
Swo	fwóy	fwora	fworny
Szczo	fzczotka		
Stra	ftrach	ftrafydło	ftrawność
Strę	ftręczę	ftręczyna	ftręczyłeś
Stro	ftrona	fstrokaty	fstry
Stru	fstruga	fstrugam	fstrumię
Stry	fstrych	fstrycharz	fstrychuię.
Ta	tak	takowy	takt
Te	ten	teraz	termin
To	topór	toporzyko	ton
Tu	tuczę	tuczny	tufzę
Za	zabóy	zabawa	zabobon
Zie	ziele	zielnik	zielony
Zo	zółć	zółtek	zółty
Zu	żur	żuraw	żuię.

Przy-

Przypisy względem niektórych wyrazów co do słów i rzeczy wyżej położonych większego objaśnienia wymagających, i które nauczyciele, czytając uczącym się dzieciom, tłumaczyć, i wrażeń w umyśle iak nayzrozumialej mają.

§. I. O literach.

Litera tak od Łacinników mianowana, od dawnych Polaków zwana była *czcionką*, albo *tcionką*, lepiey zaś od Słowaków *głoską*, a to od znaczenia głosu. Z tego więc przyjętego Imienia właściwie się (Vocalis) przez nazwisko *Samogłoska*, a (Consonans) przez nazwisko *Spółgłoska* wyraża. *Dyphthongus* zaś przez nazwisko *dwugłoska*, a *triphthongus* przez nazwisko *trzygłoska*.

I. *Samogłoska* zatym dla tego nazwisko bierze, że sama przez się brzmi, i wymawia się; samogłoski są dwoiaki: iedne *poiedyncze*, a drugie *złączone*.

Poiedyncze zowią się, że się tylko z iedney *samogłoski* składają: iako to, a, e, i, o, u, y. *Złączone* zaś, czyli *dwugłoski*, albo *trzygłoski*, że się z dwóch lub więcey *samogłosków* składają, np. ia ie iy io iu ay ey yi oy uy.

II. *Spółgłoska* bierze nazwisko dla tego, że się wymówić sama nie może, aż za przyłączoną iaką czyli *poprzednie*, czyli *następnie samogłoską*; i te także są dwoiaki *poiedyncze* np. b. c. d. f. g. h. k. l. m. n. p. q. r. s.

t. w. x. z. *złączone np. sk. ft. fl. bt. sz. cz. iak*
są na karcie *5tej* wyrażone.

§. II. O Syllabach.

I. *Spółgłoski* złączone z *samogłoskami*, albo same tylko *samogłoski* do wymawiania przypadające, bądź *pojedyncze*, bądź *podwójne*, czyli więcej, nazywają się *syllabą*.

II. Syllaby dzielą się na trzy główne rodzaje, a z nich dwa ostatnie znowu na inne cztery, i są tedy *sześciorakie* gatunki *syllabów*.

Pierwszy główny gatunek *syllabów* czyni *samogłoska*, bądź *pojedyncza*, iak np. o. albo *dwugłosna* iak oy. np. w słowach: o-racz, oy czy-żna.

Przykłady gatunków *złączonych samogłosek* widzieć w następujących słowach.

ia	ie	iy	io	iu	ay
ciało	biegun	czciy	wiosna	dziura	tayny.
ey	yi	oy	uy		
feymik	przydzie	woyna	uyma.		

Wtóry, główny gatunek czyni *samogłoska* wraz z *spółgłoską* czyli ta *spółgłoska* będzie przed *samogłoską*, iako w słowie so-wa, czyli też po niej wypada, iak w słowie ow-ca.

Trzeci główny gatunek czyni *samogłoska* i więcej iak jedna razem *spółgłoska* położona, bądź to na początku, bądź na końcu

Wyra-

Wyrażone wszystkie trzy główne sylabów gatunki w następujących słowach zawierają się np.

1	2	3
E	-- le --	men -- tarz.
1	2	3
u	-- kształ --	ci

A z tych ostatnich dwóch wypadają, iak wyżej, inne cztery następujące.

I. W których się na początku i na końcu *spółgłoska* znajduje, iako w słowach Lis, Lin.

II. Które dwie lub więcej *spółgłosek* przy końcu mają, iako to w słowach acz, ośm.

III. Które mają przy początku dwie lub więcej *spółgłosek*, iako w słowach knot, przet.

IV. W których się znajdują i na początku, i na końcu dwie lub więcej *spółgłosek*.

III. Jle jest w słowie *pojedynczych samogłosek*, tyle jest w nim *syllab. np.*

1. 1. 2. 1. 2. 3. 4. 5.
Sum, stę-pa, prze-śla-do-wa-ny; bo *złączone samogłoski* za jedną tylko muszą być poczytane literę. np.

1.	2.	3.	1.	2.	3.
o	-	pie-kun,	o	-	fia-ra.

IV. Syllabizować tedy *jednoistne sylaby*, czy-
C 3

czyli jednosyllabne słowa, znaczy Litery do iedney syllaby należące po iedney wymieniać, i wespół potym wymawiać, np. w-p-r-z ó-d, wprzód, w-n-e-t, wnet. A kilkasyllabne słowa syllabizować: znaczy litery, które do którejkolwiek syllaby należą po iedney wymieniać, i wespół, potym wymawiać, i oraz poprzedzające syllaby aż do końca słowa zawsze powtarzać. Słowa zaś iedne po drugich podług złożonych liter wymawiać: nazywa się — czytanie.

V. Złączone spółgłoski (jak się niżej zaraz kładą) gdy się w pośrodku słowa znajdują, rozdzielać od siebie w syllabizowaniu nie trzeba.

bl	bn	br	ch	cn	cz
oblok	podobno	dobroć	liczy	obecny	życze
db	dl	dn	dr	dz	fl
dham	podle	iedno	modro	cudzy	Inflanty
fn	fr	gd	mn	pl	pn
gosnę	fraszka	nigdy	pomnę	grępla	kupno
pr	pt	rz	sk	gl	gn
oprócz	deptał	nurzam	laska	cegła	ogniwo
gr	kl	kn	kr	kw	fl
igrzysko	ukłon	okno	okręt	kwitnę	olla
fn	fm	ft	fp	sz	szcz
osnowa	taśma	ostro	ospały	oszułt	oszczep
tl	tl	tn	tr	tw	wn
wątlę	tlomacze	zdatny	trę	potwarz	ławnik
włz	zk	zl			
zawsze każdy kozle.					

O słowach, czyli wyrazach.

Słowo iest wyraz myśli, które się z iedney, lub więcej syllabów składa, a stąd wynikaia podziały rozmaitego słów gatunku: iako to z względu.

I. Na wielość syllabów dziela się.

Na jednosyllabne, które tylko iedną mają syllabę, np. *wiedz, że Bóg iest.*

Na kilkasyllabne, które więcej iak iedne mają syllaby, np. *kochay Boga, posłepny w drodze zbawienia.*

II. Z względu zażycia ich, albo poiedynczo, albo w łączeniu się z sobą.

I. Na niezłożone, gdzie iedne same tylko do wyrażenia rzeczy bywaią zażyte bez względu na wielość syllab np. *mak, matka, Maków.*

II. Na złożone, które się więcej iak z iednego poiedynczego słowa składaia, np. *Ar-cy-Biskup prze-mowa.*

III. Na przydatkowe, które się tylko od innych, z których pochodzą, różnią przydaniem syllabów, albo na początku, iako np. *przez do danie* — *na, do, od, po, za, przy, prze,* w słowach — *napić, dobić, odliczyć, policzyć, zapisać, przykryć, przebić.*

Albo na końcu np. *przez dodanie* — *wszy, śmy, cy, się, ko, kroć, isty, szy, w słowach* — *pamiętawszy, iedliśmy, piszący, kurczy się, prze-*

ciwko, częstokroć, dwoisty, łacniejszy. Do liczebnych zaś słów przez dodanie = raz, razy, raki, iaki = Jedenraz, dwarazy, sześćioraki, dwoiaki.

III. Z względu na ich odmienianie się, lub nieodmienianie się dzielą się na nieodmienne i odmienne.

Nieodmienne zdowu dzielą się na cztery szeregi:

I. Wykrzyknik (interjectio) np. ach! biada! nuż.

II. Przyimek (praepositio) np. przed, na, po.

III. Spojnik (conjunctio) np. albowiem, ponieważ, aczkolwiek.

IV. Przysłówek (adverbium) np. nie, wnet, tylko.

Odmienne podobnie na cztery dzielą się szeregi:

I. Na wyrazy, które co mianują i Jmiona dają = albo raczey mianowania czyli Jmiona: a z tych są.

a) Jmiona rzeczy, czyli Jmiona rzeczowne, czyli ieszcze inaczey rzeczowniki (substantiva) np. człowiek, dziecko, drzewo.

b) Jmiona przymiotów, czyli Jmiona przymiotne, albo przymiotnik (adjectiva) np. pobożny, mądry, pracowity.

II. Wyrazy kładące się za Jmiona, czyli zaimki (pronomina) które są dwojakiego także gatunku = iedne kładące się za rzeczowniki

wniki np. ja, ty. Drugie za przymiotniki np. mój, moja, moje. Twój, twoja, twoje.

III. Na wyrazy sądzące o rzeczy, która (a) albo co czyni względem drugiej, np. słońce oświeca ziemię.

b) Albo bierze co od drugiej, np. ziemia jest oświecona od słońca.

c) Albo też oznacza prosty iey stan bez żadnego względu do drugiej np. słońce świeci.

A stąd słowa czynne (activum) np. oświecać, chwalić.

Słowa bierne (passivum) np. być oświeconym, być chwalonym.

Słowa obostronne, czyli nieiakie (neutra) np. siedzieć, chodzić.

IV. Są ieszcze słowa, które według sposobu obudwóch ostatnich wypisanych gatunków odmieniają się i właściwie nazwać się stąd mogą Jmiosłowa, Jmiosłów (participium).

§. IV. O pisanii.

Pisanie jest: Literę, znamiona Pisarskie, i tym podobne ciągi, albo piórem i inkaustem, albo ołówkiem, lub kretą kreślić. Nie dosyć zaś tylko jest pięknie pisać, to jest: pismo kształtne, i wyraźne czynić, ale też dobrze, i iak należy pisać, to jest: prawe literę, i znamiona Pisarskie rozsądnie i nie błędnie wyrażać.

Po-

Postrzegło się nieraz, że Nauczycielom często przytrudno wypada te w Literach ciągi, czyli kreślenia, któremi się jedna od drugiej różnią, dokładnie, i zrozumiale dzieciom pokazać i przepowiedzieć: przez co i uczniów swych bardzo nudzą, i temu celowi, do którego się tym sposobem w uczeniu dobrze poznawania Liter zmierza, wcale zadość nie czynią. Zeby się tedy i tey trudności zapobiegło, pożytecznie będzie wszystkie ciągi, z których się w Abecadle Polskim i Łacińskim Litery składają, każde z osobna, iak na początku w tym Elementarzu są wyrażone, i oraz iak porządkiem na karcie następującey są wypisane, objaśnić i wytłómaczyć. Nie trzeba rozumieć, że ten sposób poznawania Liter przez osobne wykłady rozmaitych ich ciągów, czyli kreślenia tak różniących się od siebie, iak do siebie podobnych, będzie zbyt trudny, albo umysł dzieci obciążający; bo doświadczenie pokazało z wielu dzieci, i to miernego bardzo pojęcia, iż dokładnie i dosyć łatwo takowe różności i odmiany poznali, i iedne do drugich należycie przyśtośować łatwo potrafili. Nie należy iednak tego sposobu względem dzieci w początkach samych uczenia się Liter zażywać, ale tylko względem już dobrze oneż znających, a nayszczególniey służy dla Nauczycielów, i którzy to najlepiej usłnie dzieciom objaśnić potrafią; potym też i dla ćwiczenia umysłu po-

stępu-

stępujących już w czytaniu dzieci, aby się wcześniej i z samych początków do pilney i rozładney nad rzeczami wszelkiemi rozwagi i rozeznawania przyzwyczaili.

Pierwszy gatunek Polskich, i Łacińskich Liter, które się z linijek, czyli laseczek z góry na dół pociągnionych robią.

i, i, ma kropkę nad linijką, czyli laseczką z góry na dół pociągnioną, a wpisaną zaś ma u dołu laseczki i zakrzywienie ku prawey stronie.

r, r, ma kropkę u góry, na prawey stronie laseczki, które się z sobą łączą.

t, t, ma przez laseczkę na górze w poprzek przeciągnioną kreskę.

Drugi gatunek liter, które się z więcej laseczek z góry na dół pociągnionych robią.

n, n, ma dwie laseczki u wierzchu z sobą związane.

u, u, ma dwie laseczki u dołu związane.

m, m, ma trzy laseczki u wierzchu z sobą związane.

Trzeci gatunek Liter, które się z ukosowych laseczek składają.

v, ma dwie ukosowe laseczki, które się u dołu kończato schodzą.

y,

y, ma dwie ukośowe łaseczki, które się u dołu kończato schodzą, i pociągnięnym od tey kończatości zakrzywieniem się kończą.

w, ma cztery ukośowe łaseczki, z których po dwie u dołu kończato się schodzą, a u wierzchu dwie się śródkowe łączą.

x, x, czynią w druku dwie ukośowe na krzyż położone łaseczki, a w pisanu dwa c na wśpak obrócone.

z, z, ma ukośową łaseczkę, oraz i przywierzchu iedne w lewą, drugą u dołu w prawą stronę w poprzek pociągnioną.

Czwarty gatunek Liter, które się z pół-okrągło gęstych krześleniów czynią.

c, c, czyni prawdziwy pół-krąg swą otwartością ku prawey stronie obrócony.

e, e, ma iak wyżey pół-okrąg z zakręceniem w kołko u wierzchu.

ę, ę, robi się z litery e, iak dopiero wyżey wyraziło się, przydając do niey u dołu kreskę prostą, lub zakrzywioną.

s, s, robi się z dwóch pół-krągów na górze ku prawey ręce, a na dole ku lewey otwartością swą obróconych i z sobą w iedno spoionych.

a, robi się w druku z prostej łaseczki zakrzywioney z góry i z dołu, oraz z przydanego u dołu na lewey stronie łaseczki małego pół-krągu, ku nieyże otwartością obróconego,

a, W

o, W pisanu robi się z kształtu litery c, i z przydania do niey łaseczki u dołu w prawą stronę zakrzywioney, a swym połączeniem otwartość pół-krągu c zamykającej.

q, q, robi się zwyż rzeczoney litery a, z przydaniem u dołu kreski małej albo zakrzywioney w prawą stronę albo prostej.

Piąty gatunek Liter, które się z całego krągu robią.

o, o, czyni cały krąg.

g, g, składa się w druku z dwóch o iedno pod drugim położonych, a we śródku z sobą zakrzywieniem związanych.

W pisanu zaś składa się z o, i z przydanego u dołu pół-krągu otwartością ku lewey stronie obróconego.

Szósty gatunek Liter, które u góry łaseczki dłuższe nad inne litery mają.

l, l, czyni się z łaseczki nad inne dotąd wyrażone litery dłużzey, w druku bez żadnego zewsząd zakrzywienia, a, w pisanu z małym na prawey stronie u dołu.

h, h, robi się z prostej iedney pociągnioney w górę łaseczki z lewey strony, a z drugiej niższej ze strony prawey, która ma wierzch zakręcony ku pierwszey.

k, k, ma przy łaseczce iak wyżey w śródku na prawą stronę dwie ukośowe kreski.

d, d, ma przy łaseczce iak wyżey przydłuż-

dłuższy na lewey stronie u dołu pół-kragu.

b, b, ma przy łaseczce iak wyżey przydłuższy, na prawey stronie u dołu pół-kragu.

f, f, ma w druku wyciągnioną ku górze łaseczkę z haczykiem u góry na prawą stronę zakrzywionym z teyże łaseczki nierozdzielnie ciągnącym się. A w pisanu drugi haczyk podobny wyższemu zwykł się u dołu z teyże łaseczki wyciągać na lewą stronę.

f, f, tak w druku iak w piśmie to się zachowuje, co się o literze f, wyraziło, z przydaniem tylko wśrodku poprzeczney kreski.

Siódmy gatunek Liter, które u dołu łaseczki dłuższe nad inne litery mają.

q, q, ma przy łaseczce, iak wyżey przydłuższy na lewey stronie u wierzchu pół kragu.

p, p, ma przy łaseczce iak wyżey przydłuższy na prawey stronie u wierzchu pół kragu.

Namienione zwyż ciągi, czyli kreślenia liter mogą bydź od Nauczyciela dwoiakiem sposobem pokazane.

1mo. Kiedy Nauczyciel dzieci liter przez wypisanie onych uczy.

2do. Kiedy się dzieci wypytuje iak, i po czym się pisane lub drukowane litery od siebie różnią i z swych się odmian poznawają. W czym Nauczyciel może sobie według niżej wyrażone-

go sposobu tak postąpić. Niech dzieciom napisze literę z porządku iak jest na karcie 3. i niech im każe onę powtórzyć kilka razy, a gdy ią wyrazić dobrze uczniowie potrafią, niech rozbierze ciągi litery, z których się ona składa na części, i należyście wytłomaczy. np. ucząc poznawać literę i niech mówią = ta litera ma nad łaseczką kropkę; to zrobiwszy niech postępuje daley, i przypisze literę r. mówiąc = ta litera zowie się r, ma łaseczkę iak litera i, różniąc się tym, że kropkę ma przy prawey swej stronie, a nie u góry. Niech to pokazuje palcem, albo prątkiem, i niech daley na Tablicy kładzie po dwie litery razem, które są do siebie nayspodobnieysze i iak iuż które z nich dzieci poznają, niech jedne zmaże, a drugą zostawi; albo inną podobną wyrazi, lub dawniey zmazaną przypisze, a potym niech się pyta: czyli też same są? i niech im tłomaczy. Bo tym się kształtem dzieci do naylepszego oznaczenia liter, i wypisania onychże przyuczają, a często to robiąc nieomylnie się skutek, i zamierzenie przepisane w tym otrzyma. Może się to samo czynić w pokazywaniu podobnym sposobem ciągów liter i z drukowaney iakiey książki z wytłomaczeniem dokładnym kaźdey.

K O N I E C.

